

ה"ט 9153/02/15 - אחמד אגבאריה נגד מונג'ד ג'בארין

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 9153-02-15 אגבאריה נ' ג'בארין

בפני	כב' השופטת מעין צור
המבקש	אחמד אגבאריה
נגד	
המשיב	מונג'ד ג'בארין

החלטה

1. בפניי בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "חוק מניעת הטרדה מאיימת").
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי. לפי כתב האישום, ביום 27.9.14 תקפו המשיב ובנו את המבקש באגרופים, בסכין יפנית ובאת חפירה, וגרמו לפציעתו. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים.
3. בהחלטה מיום 17.10.14 הורה בית המשפט המחוזי על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר, הכוללת, בין היתר, מעצר בית מלא בביתו של מ' ג' ג' ב... בפיקוח של שלושה מפקחים: ג' ג' א, מ' ג' מ ס ו מ' ג' מ פ, כך שבכל עת יפקחו על המשיב ועל בנו, שהואשם ביחד עימו, שניים מתוך שלושת המפקחים; ואיזוק אלקטרוני.
4. לטענת המבקש, ביום 19.11.14 הפר המשיב את תנאי המעצר בכך ששהה מחוץ למעצר הבית ללא מפקח, ואיים עליו. בעקבות זאת הגיש המבקש לבית משפט זה בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. בדיון שהתקיים ביום 7.12.14 הגיעו הצדדים להסכמה שלפיה תמחק הבקשה, ולהחלטת בית המשפט המחוזי בבקשה שהגיש המשיב לעיון חוזר בהקלת תנאי השחרור תתווסף הוראה שלפיה המשיב לא יטריד את המבקש, לא יצור עימו קשר, לא יפגע בו ולא יתקרב לבית מגוריו, לרכבו ולמקום עבודתו מרחק של 150 מטרים. הסכמה זו קיבלה תוקף של החלטה.
5. ביום 23.12.14 נתן בית המשפט המחוזי החלטתו בבקשה לעיון חוזר. בהחלטתו התיר בית המשפט המחוזי למשיב ולבנו "לצאת ממעצר הבית בו הם נתונים לצרכי עבודה במוסך ... באזור התעשייה .., בימים א'-ה' ושבת, בשעות 06:45 - 17:45 ובלבד שהמשיבים ילוו באופן צמוד ומלא ממקום מעצר הבית למקום העבודה הנ"ל, ויפקחו באופן צמוד ומלא במקום העבודה הנ"ל ע"י מ' פ ג', ע"י מ' ג' ג' וע"י מ' ס ג', אם יחדיו ואם לסירוגין". כמו כן הוספו התנאים שהוסכמו בין הצדדים במסגרת הדיון בבית משפט זה בהליך לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת. בנוסף ביטל בית המשפט המחוזי את האיזוק האלקטרוני.

6. בקשה זו הוגשה לאחר שלטענת המבקש הפר המשיב פעם נוספת את תנאי המעצר, כאשר ביום 29.1.15 בשעה 11:00 לערך נמצא מחוץ למעצר הבית ללא מפקח.
7. בדיון שהתקיים ביום 9.2.15 שמעתי את הצדדים. מעדויותיהם עולה כי אין מחלוקת על כך שביום 29.1.15 לא הלך המשיב לעבודה, אך יצא ממקום מעצר הבית. לטענת המשיב, התלווה לאשתו שעשתה קניות, ושהה ליד רכבו בזמן שאשתו הייתה בתוך החנות. המשיב אף מסר בעדותו כי אין זו הפעם הראשונה שבה יצא ממעצר הבית שלא לצורך עבודה.
8. הוכח בפניי כי המשיב הפר ביום 29.1.15 את תנאי שחרורו. הדברים עולים בבירור גם מעדותו. טענת בא כוחו כי במעשיו אין משום הפרה של תנאי השחרור הינה משוללת כל יסוד. בהתאם לתנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי, על המשיב לשהות במעצר בית. **מותרת יציאתו לעבודה, ולצורך כך בלבד!** הוא אינו רשאי להסתובב ברחבי אום אל פחם, או בכל מקום אחר, אף לא לצורך ביצוע קניות בלוויית אשתו, המאושרת כמפקחת בעת שהותו במעצר בית. עם זאת, חרף העובדה שהמשיב הפר את תנאי השחרור בכך שיצא ממעצר הבית שלא לצורך עבודה, לא נקט כלפי המבקש הטרדה מאיימת כהגדרתה בחוק מניעת הטרדה מאיימת.
9. ב"כ המבקש טענה בסיכומיה כי הבקשה הוגשה לאחר שהמבקש הגיש תלונה למשטרת ישראל בגין הפרת תנאי השחרור, אך המשטרה לא עשתה דבר. גם פניותיה לגורמים בכירים במשטרה ולפרקליטות לא הובילו לפעולה כלשהי. הואיל והמבקש חושש מפגיעה בשלומו, יש מקום ליתן צו מניעת הטרדה מאיימת.
10. אני סבורה שדין הבקשה להידחות. בית המשפט המחוזי קבע בהחלטותיו תנאי שחרור אשר לדעתו יש בהם כדי לשמור על שלומו של המבקש ועל בטחונו. אציין כי תנאי שחרור אלה כוללים את מרבית רכיביה של בקשה זו, שכן על המשיב נאסר להטריד את המבקש וליצור עימו קשר, בין בעצמו ובין באמצעות אחרים, וכן נאסר עליו להתקרב לבית המתלונן, לרכבו ולמקום עבודתו ברדיוס של 150 מטר לפחות (בבקשה מבוקש להרחיב טווח זה לקילומטר). הוכח, אומנם, כי תנאי השחרור הופרו. דא עקא כי חוק מניעת הטרדה מאיימת אינו המסגרת המשפטית הראויה לטיפול בהפרה זו. הדין קובע כי בגין הפרת תנאי שחרור ניתן לפתוח בהליך פלילי שעניינו הפרת הוראה חוקית, וניתן לפנות בבקשה לעיון חוזר לבית המשפט שקבע את התנאים. אלה הדרכים שמתווה הדין ובהן יש ללכת, בוודאי במקרה של הפרה מבלי שננקטה כלפי המבקש הטרדה מאיימת, כבענייננו.
11. בשולי הדברים אעיר כי אם אומנם נכונה טענת המבקש שלא נעשה דבר בעניין הפרת תנאי השחרור, חרף העובדה שהמבקש הגיש תלונה למשטרה בעניין, אין הדבר ראוי, והוא עלול להוביל לזילות החלטות בית המשפט. אם סבורים הגורמים המוסמכים כי תנאי השחרור או חלקם אינם נדרשים עוד לשם שמירה על שלומו של המבקש ועל בטחונו, עליהם לפעול לביטולם של תנאים אלה, ולא להשלים עם הפרתם.
12. אשר על כן אני דוחה את הבקשה. למען הסר ספק אני מבהירה שהצו שניתן על ידי ביום 4.2.15 מבוטל.

ניתנה היום, כ' שבט תשע"ה, 09 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.